

отъ обстоятелства, които сж послѣдвали слѣдъ даване на отсрочката.

Отсрочката нѣма никакво дѣйствие относительно държавнитѣ вземания, произходящи отъ данъци, така сжщо и по отношение правата на кредиторитѣ, имѣющи залогъ, ипотека или друга привилегия.

Чл. 789. Ако въ продължение на отсрочката стане едно доброволно съглашение съ всичкитѣ кредитори, послѣдующитѣ отношения между тия послѣднитѣ и длъжника се уреждатъ съгласно това съглашение.

Съглашението може сжщо да се счита за дѣйствително и когато е сключено само съ болшинството на кредиторитѣ, ако то прѣдставлява поне $\frac{3}{4}$ отъ пасива, но подъ условие, щото кредиторитѣ, които сж се съгласили да взематъ върху си отговорността, заедно съ длъжника, за послѣдствията на всѣки единъ споръ съ кредиторитѣ, които не сж се съгласили, и въ случай на нужда — задължението да заплатятъ напълно вземанията на послѣднитѣ.

Въ двата случая, ако несъстоятелността е била вече обявена, съглашението трѣбва да се потвърди отъ съда и то произвежда послѣдствията на конкордатъ въ това, което се отнася до сключване на несъстоятелността.

Чл. 790. Ако молбата за отсрочка е отхвърлена, съдътъ опрѣдѣля, ако е необходимо нови срокове за провѣрката на вземанията.

Ако, слѣдъ като се разрѣши отсрочката въ врѣме на траянието ѝ, се откриятъ или необявени отъ несъстоятелния дългове, или несществуващието на едно отъ обявенитѣ вземания, или ако несъстоятелниятъ не изпълни задълженията, които му сж били наложени относительно управле-